

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 285/06-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. L. S., P., zastúpeného advokátom JUDr. Š. K., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 porušil základné právo JUDr. L. S., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. JUDr. L. S. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 160 000 Sk (slovom stošesťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. L. S. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 238 Sk (slovom desaťtisícdeväťdesiat'osem slovenských korún), ktorú je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Š. K., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2006 doručená s'ťažnosť JUDr. L. S., P. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Š. K., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94.

S'ťažovateľ okrem vyslovenia porušenia základného práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru žiadal prikázať okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov, priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 295 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 10 238 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

2. Ústavný súd 20. septembra 2006 prijal s'ťažovateľovu s'ťažnosť na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 285/06-12.

3. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci nemožno od ústneho pojednávania očakávať jej ďalšie objasnenie.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti a k nej pripojených písomností, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. 9 C 69/94 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Sťažovateľ je odporcom vo 4. rade v konaní o vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré sa začalo na návrh M. V., P. (ďalej len „navrhovateľka“), podaním okresnému súdu 15. marca 1994.

Okresný súd 22. marca 1994 stanovil termín pojednávania na 13. apríl 1994.

Dňa 8. apríla 1994 predložil vyjadrenie k návrhu účastník konania v 6. rade D., a. s., P. a 12. apríla 1994 Mesto P. (ďalej len „vedľajší účastník“).

Okresný súd 13. apríla 1994 z dôvodu neuhradenia súdneho poplatku navrhovateľkou konanie zastavil.

Na základe jej odvolania z 15. apríla 1994 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 30. júna 1994 prvostupňové uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd 25. augusta 1994 stanovil termín pojednávania na 26. september 1994.

Na pojednávaní konanom 26. septembra 1994 (nepřítomní odporcovia v 2. a 3. rade) boli vypočutí navrhovateľka, odporcovia v 1., 4. a 6. rade a vedľajší účastník. Pojednávanie bolo odročené na 19. október 1994. Na tomto pojednávaní boli vypočutí odporcovia v 2., 3. a 5. rade. Pojednávanie bolo odročené na 9. november 1994.

Na pojednávaní konanom 9. novembra 1994 sa k predmetu veci vyjadrili přítomní

účastníci konania (navrhovateľka, odporcovia v 1. a 4. rade). Pojednávanie bolo odročené na 7. december 1994. Toto pojednávanie (z dôvodu nepredloženia informácie Okresným úradom vyšetrovania T.) bolo odročené na 18. január 1995.

Okresný úrad vyšetrovania T. predložil informáciu 23. decembra 1994.

Na pojednávaní konanom 18. januára 1995 boli prítomní navrhovateľka a zástupca vedľajšieho účastníka. Okresný súd po zistení, že D., a. s., P., nebola zapísaná do obchodného registra, pojednávanie odročil na 6. marec 1995 za účelom požiadania registrového súdu o podanie informácie.

Vedľajší účastník 6. februára 1995 predložil okresnému súdu uznesenie mestského zastupiteľstva z 24. januára 1995, ktorým zrušilo svoje uznesenie z 27. marca 1992 o transformácii štátneho podniku Bytové hospodárstvo P. na D., a. s., P.

Sťažovateľ 6. marca 1995 požiadal okresný súd o vydanie predbežného opatrenia (uložiť navrhovateľke zákaz užívať v návrhu uvedené nehnuteľnosti) a navrhol predvolať ním označených svedkov.

Na pojednávaní konanom 6. marca 1995 (prítomní navrhovateľka, odporcovia v 1., 4. a 6. rade, vedľajší účastník konania) po prednesoch účastníkov konania okresný súd rozsudkom určil, že kúpna zmluva zo 4. septembra 1992 medzi D., a. s., P. a odporcami ohľadne prevodu nehnuteľnosti je neplatná. Rozsudok bol doručený účastníkom konania v dobe od 15. marca 1995 do 31. marca 1995.

Rozsudok 4. apríla 1995 napadli odvolaním odporcovia v 1. až 5. rade.

Súdny spis bol doručený krajskému súdu 5. mája 1995.

Okresnému súdu bolo 9. októbra 1995 doručené uznesenie krajského súdu č. k. 13 Co 204/95-129 z 31. júla 1995, ktorým bol rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. (Odporca v 6. rade nemal spôsobilosť byť účastníkom konania „nakolko nevznikol“.)

Okresný súd 12. októbra 1995 stanovil termín pojednávania na 15. november 1995.

Navrhovateľka 13. októbra 1995 vzala svoj návrh voči odporcovi v 6. rade (D., a. s., P.) späť a navrhla, aby bol ako odporca do konania pripustený štátny podnik Bytové hospodárstvo, š. p., P.

Na pojednávaní konanom 15. novembra 1995 (prítomní navrhovateľka, odporcovia v 1., 5. a 6. rade, vedľajší účastník) okresný súd súhlasil s čiastočným späťvzatím návrhu

a rozšírením návrhu proti odporcovi Bytové hospodárstvo, š. p., P. Odporca v 6. rade namietal neexistenciu tohto štátneho podniku. Pojednávanie bolo odročené na 31. január 1996.

Navrhovateľka 15. novembra 1995 predložila okresnému súdu rozšírený návrh s odôvodnením, vyjadrenie k návrhu odporcov na vydanie predbežného opatrenia a návrh na „presun vedľajšieho účastníka konania – Mesto P. na účastníka konania na strane odporcu“.

Sťažovateľ 21. novembra 1995 podal odvolanie v mene odporcov v 1. až 5. rade proti uzneseniu z 15. novembra 1995.

Okresný súd 5. decembra 1995 stanovil termín pojednávania na 31. január 1996.

Pojednávanie konané 31. januára 1996 (prítomní navrhovateľka, vedľajší účastník a zástupca Bytového hospodárstva, š. p., P.) bolo odročené na 18. marec 1996.

Navrhovateľka 9. februára 1996 navrhla pripustiť do konania Ing. R. K., P., ako účastníka na strane odporcu (menovaný kúpil časť podielu odporcu v 1. rade).

Na pojednávaní konanom 18. marca 1996 (prítomná len navrhovateľka) bol pripustený do konania Ing. R. K. a okresný súd rozsudkom určil, že „kúpna zmluva uzatvorená 4. 9. 1992 medzi predávajúcimi D., a. s., P. ... a kupujúcimi Ing. I. B., Ing. I. V., Ing. M. V., Mgr. L. Š., J. K. ohľadom prevodu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. P. zapísanej na liste vlastníctva č. 4024 pôvodne ako parc. č. 1838, teraz parc. č. 6484 o pôvodnej výmere 535 m², teraz o výmere 540 m², dom č. 1738 je neplatná.“

Rozsudok napadla 11. apríla 1996 odvolaním časť odporcov.

Vec bola 12. apríla 1996 pridelená na vybavenie sudkyni JUDr. Z.

Okresný súd 6. júna 1996 vyzval právneho zástupcu odporcov na odôvodnenie odvolania. Odôvodnenie bolo doručené okresnému súdu 24. júna 1996.

Okresný súd 28. júna 1996 doručil odvolanie navrhovateľke na vyjadrenie, ktoré bolo okresnému súdu doručené 12. júla 1996.

Odporcovia 18. septembra 1996 na výzvu okresného súdu z 9. septembra 1996 zaplatili súdny poplatok za odvolanie.

Okresný súd 21. novembra 1996 a 16. decembra 1996 opätovne doručoval rozsudok odporcom v 2., 3. a 8. rade.

Ing. R. K. ako odporca v 8. rade podal 18. decembra 1996 odvolanie proti rozsudku

z 18. marca 1996.

Súdny spis sp. zn. 9 C 69/94 bol 14. júla 1997 predložený krajskému súdu.

Súdny spis bol 11. augusta 1997 vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený (rozsudok nebol doručený právnenému zástupcovi odporcov v 2. a 3. rade, v odvolaní odporcu č. 8 nebolo uvedené „v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu“.

Sťažovateľ 18. septembra 1997 predložil súdu „vyjadrenie k odvolaniu odporcov II. a III.“.

Navrhovateľka 24. augusta 1999 požiadala o nariadenie predbežného opatrenia voči „firme K., a. s., Z.“, ktorá je podľa výpisu z listu vlastníctva zo 17. augusta 1999 vlastníkom nehnuteľnosti, na zákaz „predať, darovať, založiť, zatažiť a použiť ako majetkový vklad...“.

Navrhovateľka 28. augusta 1999 navrhla spojiť konania sp. zn. 9 C 69/94 a sp. zn. 267/94 „nakoľko tieto veci spolu súvisia“.

Súdny spis sp. zn. 9 C 69/94 bol 12. októbra 1999 pridelený sudkyňi Mgr. M. V.

Okresný súd 12. novembra 1999 vyzval právneho zástupcu navrhovateľky, katastrálny úrad, Mestský úrad P. a registrový súd na podanie informácie. (Požadované informácie boli predložené okresnému súdu 24. novembra 1999, 26. novembra 1999 a 6. decembra 1999.)

Okresný súd uznesením z 5. januára 2000 pripustil do konania ako odporcu Ing. R. K. a 26. januára 2000 poslal uznesenie účastníkom konania.

Opatrením z 19. júna 2000 bola vec prikázaná sudcovi Mgr. L. B. (zákonná sudkyňa nastúpila na materskú dovolenku).

Okresný súd 8. decembra 2000 požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru B. o doručenie uznesenia z 5. januára 2000 odporcovi v 2. rade. (Pokus polície bol neúspešný, o čom bol okresný súd písomne informovaný 18. januára 2001.)

Súdny spis sp. zn. 9 C 69/94 bol opatrením predsedníčky okresného súdu z 23. januára 2001 vrátený opäť JUDr. M. V.

Okresný súd 6. februára 2001 požiadal advokáta JUDr. R. B. o podanie informácie, či ešte zastupuje odporcov v 2. a 3. rade. Výzva bola vrátená späť poštou, lebo adresát bol „odstáňovaný“. Okresný súd následne zisťoval miesto pobytu advokáta a odporcov v 2. a 3. rade.

Adresa advokáta bola 14. marca 2001 oznámená okresnému súdu. Výzva bola

advokátovi doručená 20. apríla 2001 a jeho vyjadrenie okresnému súdu 21. mája 2001.

Okresný súd 27. júna 2001 doručil uznesenie z 5. januára 2000 právnenému zástupcovi odporcov v 2. a 3. rade.

Opatrením predsedníčky okresného súdu z 19. februára 2002 bola vec sp. zn. 9 C 69/94 pridelená sudkyňi JUDr. D. M. (Zákonná sudkyňa bola dlhodobo práceneschopná.)

Okresný súd 1. apríla 2004 zaslal právnenému zástupcovi odporcov v 2. a 3. rade rozsudok a uznesenie z 5. januára 2000 a súčasne vyzval odporcu Ing. R. K., aby doplnil svoje odvolanie zo 16. decembra 1996. Zásielka adresovaná Ing. K. bola vrátená 7. apríla 2004 okresnému súdu späť s poznámkou „adresát neznámy“.

Okresný súd 15. apríla 2004 zisťoval na Mestskom úrade P. a Registri obyvateľov Slovenskej republiky v B. (ďalej len „register obyvateľov“) pobyt Ing. R. K.

Právny zástupca odporcov v 2. a 3. rade, ako aj Ing. R. K. podal 21. apríla 2004 odvolanie proti rozsudku z 18. marca 1996. Súčasne predložil splnomocnenie od Ing. R. K. zo 6. apríla 2004.

Register obyvateľov (3. mája 2004) a Mestský úrad P. (13. mája 2004) oznámili okresnému súdu adresu Ing. R. K.

Sťažovateľ 2. novembra 2005 nahliadol do súdneho spisu sp. zn. 9 C 69/94.

Podľa úradného záznamu zo 4. novembra 2005 bolo uložené (neuvedené komu) zistiť, „či boli odstránené nedostatky plnomocenstva a doručenia podľa pokynov Krajského súdu v Trnave na č. l. 184, ak neboli odstránené, realizuj“.

Podľa úradného záznamu z 24. augusta 2006 „Nedostatky plnomocenstva boli odstránené (č. l. 252 a 255), overenie realizované Okresným súdom Trnava dňa 20. júna 2001“.

Okresný súd 25. augusta 2006 požiadal katastrálny úrad, Správu katastra P. o zaslanie aktuálneho listu vlastníctva č. 4024 a súčasne zisťoval adresu Ing. R. K. na Mestskom úrade P. a Obvodnom oddelení Policajného zboru Slovenskej republiky P. (ktoré požiadal o doručenie mu výzvy na odstránenie nedostatkov odvolania) a tiež na registri obyvateľov.

III.

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...)“, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...), ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...“

2. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení č. Spr 1153/06 z 18. októbra 2006 podala chronologický prehľad procesných úkonov súdu v predmetnej veci a uviedla: *„Sťažnosť JUDr. S. považujeme za čiastočne dôvodnú v súvislosti s prietahmi v konaní najmä za obdobie od 18. 9. 1997 do 24. 8. 1999, ďalej za obdobie od 13. 5. 2004 do 24. 8. 2006. Vo veci konali viacerí sudcovia vzhľadom na odchod konkrétnych sudcov z Okresného súdu Trnava, ktorí vo veci konali. Prietahy boli spôsobené veľkým množstvom vybavovaných vecí v predmetných oddeleniach. Tiež na druhej strane boli prietahy vo veci spôsobené vykonávaním úkonov v súvislosti s rozhodovaním o pripustení ďalších účastníkov do konania, obtiažnym doručovaním písomností súdu jednotlivým odporcom, vo veci bolo viackrát rozhodnuté rozsudkom, v dôsledku zrušenia rozhodnutí vo veci odvolacím súdom doplňoval prvostupňový súd vytknuté nedostatky, čím sa tiež predĺžilo konanie.“*

3. Sťažovateľ v stanovisku zo 7. novembra 2006 prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu okresného súdu uviedol: *„Ako vyplýva z vyjadrenia Okresného súdu Trnava č. Spr 1153/06 z 18. októbra 2006, Okresný súd Trnava nepopiera, že by k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušeniu práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 nedošlo, dokonca sťažnosť považuje za čiastočne dôvodnú. Prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 69/94 porušovateľ odôvodňuje (text v závere tretej strany vyjadrenia) veľkým množstvom vybavovaných vecí v predmetných oddeleniach, ako aj*

rozhodovaním po zrušujúcich rozsudkoch odvolacieho súdu, pričom v týchto mal odvolací súd aj vytykať nedostatky prvostupňového konania. To značí, že ide nielen o objektívne neprimerane dlhú lehotu, ale s najväčšou pravdepodobnosťou aj o zbytočné prietahy v predmetnom konaní.“

4. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

4.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je občianskoprávne konanie, ktoré sa začalo 15. marca 1994 a dosiaľ (po viac ako 12-tich rokoch) nebolo právoplatne rozhodnuté.

4.2 Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú pre rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk predmetné konanie nehodnotil ako právne a ani fakticky zložitú. Zložitosť veci v posudzovanom prípade nemala rozhodujúci vplyv na doterajšiu viac ako 12 ročnú dĺžku konania.

4.3 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená v neprospech sťažovateľa pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

4.4 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konanie v posudzovanej veci od jej začatia 15. marca 1994 trvá dosiaľ bez jej právoplatného rozhodnutia už viac ako 12 rokov. Túto dobu vzhľadom na predmet konania a skutkové zistenia vyplývajúce zo súdneho spisu sp. zn. 9 C 69/94 považuje ústavný súd v danom prípade za neprimerane dlhú.

Na základe posúdenia postupu okresného súdu vyplývajúceho zo súdneho spisu sp. zn. 9 C 69/94 ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol:

- od 11. augusta 1997 (vrátenie súdneho spisu z krajského súdu ako predčasne predložený) do 12. novembra 1999 (výzva právnemu zástupcovi navrhovateľky), t. j. v trvaní vyše 27 mesiacov,

- od 5. januára 2000 (vydanie uznesenia o pripustení ďalšieho účastníka na strane odporcu) do 8. decembra 2000 (požiadanie OO PZ na doručenie uznesenia), t. j. v trvaní vyše 11 mesiacov,

- od 27. júna 2001 (doručenie uznesenia) do 1. apríla 2004 (zaslanie rozhodnutí a výzva odporcom), t. j. v trvaní vyše 33 mesiacov,

- od 13. mája 2004 (oznámenie Mestského úradu P.) do 25. augusta 2006 (výzva okresného súdu), t. j. v trvaní 27 mesiacov,

t. j. spolu viac ako 98 mesiacov (viac ako 8 rokov) nečinný, resp. nevykonával vo veci úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas predmetného konania nachádza. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť (resp. nízku efektívnosť procesných úkonov) okresného súdu ústavný súd kvalifikuje jeho doterajší postup

v posudzovanom konaní ako postup, ktorým došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu.

Podľa názoru ústavného súdu občianske súdne konanie, ktoré bez právoplatného rozhodnutia súdu trvá tak dlho, ako je to v danej veci, je potrebné považovať za konanie nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Táto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutých osôb do takej miery, že sa ich právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (napr. I. ÚS 66/03).

4.5 Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

5. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

6. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

6.1 Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 295 000 Sk. Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje nasledovne: „... sťažovateľ je v neistom postavení, táto neistota je daná nielen tým, že právna vec, v ktorej je sťažovateľ účastníkom konania nie je dodnes, ani skoro po 12 rokoch od začatia konania právoplatne ukončená, ale aj tým, že so sťažovateľom sa zrejme nekoná ako s účastníkom konania aj napriek tomu, že účastníkom konania je.

Sťažovateľ je v ťaživej právnej neistote a má dôvodnú obavu, že sa vo veci rozhodne bez jeho vedomia. Toto nebezpečenstvo je aktuálne, pretože rozsudok, proti ktorému podali dňa 19. 04. 2004 odvolanie žalovaní v 2), 3) a 6) rade nebol sťažovateľovi ani len doručený.

Sťažovateľovi sa súčasne výrazne sťažuje možnosť ochrany jeho práv.

V dôsledku súdneho sporu sa znižuje trhovú hodnotu jeho majetkového práva, pretože doposiaľ nebolo rozhodnuté o neplatnosti kúpnej zmluvy, čím sa sťažuje aj nakladanie s majetkom sťažovateľa.“

6.2 Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa cit. ustanovenia zákona o ústavnom súde podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa (pozri body 4.1 až 4.5 tejto časti) v sume 160 000 Sk.

6.3 Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 25. mája 2006 a vyjadrenie zo 7. novembra 2006. Odmena

za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. 1/6 z výpočtového základu 16 381 Sk) je 2 730 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 164 Sk sumu 2 894 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (za tri úkony právnych služieb) 8 682 Sk. Pretože právny zástupca sťažovateľa je platcom DPH (19 %), zvyšuje sa uvedená suma o 1 649,6 Sk, t. j. na 10 332 Sk. Keďže si sťažovateľ uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 10 238 Sk, ústavný súd rozhodol v súlade s jeho návrhom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006